

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy órára 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Szeged, okt. 28.

A regálé megváltása fölött a képviselőház 21-es bizottságának Tisza Lajos gróf elnöke alatt tartott szombati ülésében tovább folyt a tanácskozás. A bizottság letárgyalta a 3-ik §-nak további részét és áttért a 4-ik §-ra, mely meghatározza azokat az eseteket, amelyekben eltérésnek van helye attól, hogy az adójövedelem vétessék a kártalanítás alapjául.

*

Fiume város közgyűlésén nagy vihart keltett a regálé-megváltási törvény. A gyűlés főrgyát azon bíróság kijelölése képezte, amelynek — Smoquia F. Antal v. képviselő indítványa szerint — a belügyminiszternél kérdést kellene intéznie az iránt, hogy az italmérsi jövedékről szóló új törvényjavaslat kiterjed-e Fiume városára is és ha igen: mennyi kárpótlást helyez az állam kiltásba, mert az új törvény fogadosítása a város egyetlen fő jövedeli forrását jelentékenyen megapasztaná. Adamich Lajos v. képviselő igen éles hangon tartott beszédében fölöslegesnek tartja holmi bizottságok exmittálását, már csak azért is, mert erre sem várna jobb sors, mint a multkorij bizottságra, melyet a miniszterelnök akkor azért nem fogadhatott, „mert a fiacskáját iskolába kellett vezetnie“, — most meg bizonyosan egyéb ilyenforma fontos oka lesz arra, hogy a fiumeiek bizottságát ő exczellenciája a kapusa által

fogadtassa. Különbén is Magyarország épen úgy bánik Fiumével, folytatja szónok, mintha kitagadott gyermeke volna. Bezzeg máskép van ez más országokban. Ott van például Olaszország; mikor Velence elvesztette szabadkikötői jogát, Olaszország bőkezűen gondoskodott arról, hogy a jövedelmében megcsorbitott kikötővárosnak oka ne legyen panaszkodni. Ma már odáig jutottunk — ugymond — hogy Fiume autonómiaja csak a levegőben van meg, de a markunkba nem szoríthatunk egyebet, egy nagy semminél; sőt a szónok próféta ihelettségében, óriási léptekkel látja közeledni azon gyászos időt, midőn a fiumeiek keservesen meg fogják banni a magyar kormány iránt dédelgetett optimisztikus felfogásukat. Tehát ajánlja, hogy a gyűlés hagyjon fel e pont tárgyalásával. Az indítvány szavazás alá bocsáttatván, Adamichon kívül mindannyian ülve maradtak, minthogy az indítvány pártolói felállásra szólítottak fel. E szerint a kérdéses bizottság kijelölése határozatilag kimondatott s tagjaiul, Ciotta polgármester vezetése alatt Thierry, Maderspach és Milcenich v. képviselők jelöltettek ki.

Hogy a kudarcot vallott v. képviselő mily loyális „hangulatot“ táplál a kormány, s legkivált a miniszterelnök irányában, annak illusztrálásaként nem árt szélesebb körű nyilvánosságra juttatni azt a városzerte koptált hirt, hogy Adamich polgártárs, kinek atyja tiszteletére nevezték el Fiume

legszebb terét, — egy magánlevélben fölkereste magát a — királyt, hogy minél előbb nyugdíjazza ezt a Tisza Kálmánt, ha országát, még megakarja menteni a tönkrejutástól; ma még talán nem késő.

*

Bulgáriában is polgári jogot nyert már a trónbeszéd, amint erről számot ad a következő szófiai sürgöny:

A szobranyét Ferdinánd fejedelem nagy ünnepélyességgel nyitotta meg. A herceg fényes kísérettel jelent meg. A teremben a herceget Toncsev elnök üdvözölte. Huszonegy ágyulövés hirdette, midőn a fejedelem a terembe lépett s midőn a termet elhagyta, Klementina hercegaszszony szintén jelen volt az ünnepélyes megnyitáznál. A fejedelmi palotától a szobranye épületéig katonaság képezett sorfalat.

Ferdinánd fejedelem a nemzetgyűlést a következő trónbeszéddel nyitotta meg:

„Örvendek, hogy önöket a fővárosban a második ülészsakra összegyűlve látom, mely ülészsakban, remélem, ki fogják tudni tüntetni magukat fölvilágosult s a nemzet javát előmozdító üdvös tevékenységükkel, valamint odaadásukkal és szeretetükkel a haza és a korona iránt.“

A trónbeszéd ezután meglelégedéssel konstatálja, hogy hála az általános békének, valamint az országban uralkodó meglelé-

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Győzelmes szerelem.

Angol regény. 16. folyt.

Fordítja: K. L.

VII. Fejezet.

Midőn a kisasszony ájulásából felocsudott és az alcoveban találta magát, melynek minden részletét jól ismerte, nem valami bárátságos fondorlatok tolultak agyába; és midőn szeméit fölemelné, a szemközti tükörfalba tekintett, abban ugyanazt a szép, sápadt arcot vélte megpillantani, melyet akkor tíz év előtt látott, midőn a függönyök között volt az áldozat, melyet megsemmisített.

Bosszuszomját eloltá a pénz, mely után vágyódott, de a lelkiismeret-fordalások kintjai melyek egy gyilkost sem kimélnék meg, elrabolták nyugalmát is. Két elhaló, megtört szem, nézésében szörnyű váddal tekintett le reá szünet nélkül, ébrenlétében és álmában, ha beszélt, ha hallgatott.

Hiába zárta le szeméit; az a másik szempár nem csukodott le reá nézett az mindennütt, hogy közel volt már hozzá, miképe elveszítse esztét. Megriadt néha saját árnyékától, máskor ismét vad dacz velt rajta erőt, ép úgy mint akkor, midőn beleegyezett, hogy a gróffal e helyen találkozzék.

Ijedten emelkedett fel.

— Hol van Morton gróf? — kérdé az állítólagos cselédet, ki körülötte volt.

— Vendégeinél van dolga — felelte a

nő cseléd — de megbizott, hogy önnél maradjak és közöljem önnel, mikép az alkalmas pillanatban ide jövend, mert a megállapodást nem felejtette el.

A gyilkosnő nyugalmát erőltetett.

— Várni akarok — mondá — és ön itt maradhat, míg a gróf eljövend. Nem szeretek egyedül lenni, és ilyen ódon házban az ember néha sajátos dolgokat lát.

— Ugy mondják, felelte amaz. Tíz év előtt borzasztó gyilkosságot követtek el e szobában; és így nem is volna csoda, ha az embert itt félelem szállaná meg.

— Valóban? — mondá elsápadva Ferrier kisasszony. — Nem várhatnók meg más helyen a gróft?

— Ön nem ismeri a gróft, ha ezt hiszi, hogy parancsa ellenére lehetne valamit tenni, mondá a nő.

— Gyűlölöm a tükroket a szobában! — kiáltá a bünös, nézze, hogyan néz reám!

— Én csak az ön arcát látom!

— Valóban az én arczom ez? mondá fojtott hangon. — Nézze, kérem, amott!

— Nem látok semmit.

Ferrier kisasszony mélyen folsóhajtott. — Beteg vagyok — nyöszörgé. Haza akarok menni és lefeküdni. Nem jön mindjárt a gróf?

Kezével eltakarta arcát, de azok a szemek csak nem záródtak le.

Mialatt a vacsora multával a vendégek nevetgélve és fecsege az étteremben társalogtak, a gróf egy szolga által felszólítottá őket, hogy a bái terembe és innen az alcoveba vonuljanak. E felszólítást általános

csodálkozás követte és a vendégek csoportokban állva aggodalmas nyilatkozatokat tettek a gróf lelki állapota felől.

Időközben a gróf maga belépett az alcoveba és szigoru arckifejezéssel állott meg Ferrier kisasszony előtt. Vendégei a bejárat előtt csoportosultak össze, hogy lássák és hallják mi történik.

— Kisasszony — kezdé fagyos hangon a gróf — bármennyit szenvedett is ön büne folytán, az ön lelki kintjai sohasem hasonlíthatók azokhoz, melyeket nekem kellett szenvedni akkor, midőn meggyilkolva találtam nőmet, kit mindennek fölött szerettem. Az ő éltével megszűnt akkor az enyém is; ez idő óta nem élek, csak létezem, és ez is csak leányom kedvéért. Az ön kegyetlensége ki lehet elégitve, ha megmondom önnel, hogy fájdalmam azóta minden órával nőtt. Tíz év előtt megesküdtem, hogy fel fogom találni nóm gyilkosát. Tíz év óta nem volt egyéb óhajtasom és most mindennapi imádságom meghallgattatásra talált. Sötét végzet a gyilkosra, hogy ott fogassék el, hol áldozatának szive vére folyt; de határozott kívánságom Ferrier kisasszony, hogy ez így történjék. Drága egyetlen, szeretett nóm, meg vagy boszulva!

A gróf oly mereven tekintett egy pontra, mintha valakihez beszélt volna, kit a többiek nem láttak.

— Óh ég, — kiáltá irtózáttal a francia nő; ő is látja.

Aztán gyors elhatározással felugorva, ada borult a gróf lábaihoz és átkarolta azokat.

(Folyt. köv.)

désnek, nyugalomnak és rendnek, a bolgárok igaz ügye napról-napra szilárdul. — A zaribrod-szofia-vakarlei vasut megnyitására utalva, kifejti a trónbeszéd, hogy a vasutat a bolgárok, kizárólag saját segélyforrásaikból nehéz és válságos időkben építették, ami emelte Bulgária hitelét.

Ezután a herceg köszönetét fejezi ki a fényes fogadtatásért, melyben Bulgáriában gyakrabban tett körutjai alkalmával részvett és konstatalja a közoktatás emelésére és a vitéz hadsereg fejlesztésére tett rendkívüli erőfeszítéseket. Megelégedéssel tölti el, hogy a hadsereget a helyzet magaslatán állónak láthatja. A hadsereg, ha a szükség úgy hozza magával, meg fog tudni felelni annak a reménynek és bizalomnak, melyet a haza és a trón helyeznek belé. A trónbeszéd több törvényjavaslat benyújtását jelzi, ezek közt vannak: a ljamboli-burgasi vasutkiepítéséről és a közegészségügyi szolgálat szervezéséről szóló törvényjavaslatok, a büntető törvényjavaslat, az örökösödési törvény s a mérték és sulyrendszeréről szóló törvényjavaslat.

Ujdonságok.

— október 28.

Tájékoztató.

Október 31. Katonai utóállítás (sörházi laktanya.)
November 1. Tóth János síremlékének beszentelése. (Belvárosi temető.)

— **Simor a pozsonyi egyetem híve.** Simor János esztergomi hercegprimás Pozsonyban az ottani kath. egyházközség küldötteit fogadván, szóvá tette a harmadik egyetem kérdését, s igen melegen emlékezett meg a boldogult Trefortnak ez ügyben való fáradozásairól. A bold. miniszter erősen buzgólkodott abban, hogy az egyetem Pozsonyban állittassék föl s a primással tárgyalni kezdett, hogy e végből engedje át pozsonyi palotáját cserében egy budapesti házért, vagy esetleg bérbe. Az alku már ugyszólván megvolt, az egyetem létesítését azonban pénzügyi okokból el kellett ejteni. A primás figyelmeztette a pozsonyi polgárokat, hogy kövessenek el mindent, hogy az egyetemet mégis megkapják, mert csupán az képes a várost fölvirágoztatni. Ő a maga részéről mindent meg fog erre tenni, mert a harmadik egyetem székhelyül egy város sem alkalmasabb Pozsonynál. Szerencsére, nem így gondolkozik ebben a kérdésben az új közoktatásügyi miniszter Csáky Albin gróf.

— **Öreg honvédek kegyelete.** Minden-szentek napján d. u. 3 órakor a Tóth János síremlékének leleplezésén kívül még egy másik kegyeletes ünnepély is fog végbe menni a belvárosi temetőben. A Szeged és vidéki 48—49-es honvédegylet megkoszoruzza az ott nyugvó szabadsághősök sírját. Az egylet fölkérése folytán ez alkalommal Pósa Lajos, jeles költő tart ünnepi hazafias beszédet. Ugyancsak az egylet elnöksége fölkérte a polgári dalárdát is a kegyeletes aktusban való részvételre: mit a dalárda elnöke, Polgár László a legszivesebb készséggel megis ígért. A jobb jövőért elvérzett hős honvédek megérdemlik az utódoktól, hogy emlékeket évente megújítva, elzárándokoljanak egyszerű sírjaikhoz leróni a hála hazafiai köteleességét.

— **A tiszavölgyi társulat központi bi-**

zottságától a november hó 6-ikán délután 4 órakor tartandó ülésére szóló meghívót Szeged város képviselője, Szluha Ágoston is megkapta. Az ülés tárgyai: Intézkedés a közgyűlés iránt. Az alapszabályok 10. §-á értelmében az érdekeltség kisorsolása. A jövő évi költségvetés. Albizottsági jelentés.

— **Az ált. takarékpénztár bukásához.** A mai napon még mindig Reitzer Adolf vizsgálati fogságban levő vezérigazgató kihallgatása folyt a vizsgálóbíró előtt, ki természetesen a szédelgő igazgatónak vallomásaiból meritheti az anyagot annak a vizsgálatnak szálaihoz, mely elé feszült és kínos érdeklődéssel néz a közönség. Tartósabb ez a kínos érdeklődés, mint rendesen lenni szokott a közbotrányoknál is. Mert amily általános megbotránkozást keltettek egyfelől a bukott intézetnél kiderült szégyenletes dolgok és amily elkeseredés van a csufosan megkárosított betétesek között, másfelől mindenki azon benyomás alatt áll, hogy az általános takarékpénztár és annak vezetője: Reitzer Adolf iránti bizalomnak áldozatai nem csupán a betétesek sorában keresendők. Könnyelműségüknek áldozatai itt a bukott intézet tisztviselői is. Kötelességük lett volna az örökösödés az intézetnek becsületes kezelése és a betéteseknek az intézetre jóhiszeműleg bizott pénzei fölött, melyeknek a lehetőségig való megtérítésében most fáradoznak.

A bukott intézet vagyonállapotának valódi statusa még ma sem ismeretes, habár a legnagyobb szorgalommal folytatja a leltározást Bodnár Imre kir. közjegyző és habár az ideiglenes csödválasztmány már is megkezdte tényleges működését, első sorban az intézet felszereléseinek és volt üzleti helyiségeinek értékesítését határozva el.

Megindult a szakértői munka is a bukott intézet könyveire és könyvvezetésére vonatkozólag. E kolosszális munkát a törvényszék megbízásából Grassely László vaskereskedő és Cziklay János, a szeged-csongrádi takarékpénztár főkönyvvezetője teljesítik. Eddig még csupán a folyó évben teljesen elhanyagolt könyveléshez tartozó adatokat és aktákat szedik össze a szakértők és magukat az intézet üzleti könyveit, melyek szakonként összerakva, majd egy egész szobát foglalnak el, visszanyulva az intézet alapításának idejéig: 1870-ig.

— **Uj csendőrhadnagy.** Az év elején a szegedi parancsnokságnál volt s jelenleg a szabadkai szárnyparancsnokságnál működő Kéry Gyula csendőrtiszthelyettes a király csendőrhadnagygyá léptette elő.

— **A szegedi álhirlapíró.** A szédelgő Hirschenbauser Adolfról, aki nyáron a Herkules-fürdőben mint „szegedi lapszerkesztő“ szerepelt, van ismét mit följegyezni. Mint jelzik, a tárcza-fosztogató „tárczairó“ a magyar fővárosból áttette lakását a nagy német fővárosba, Berlinbe s onnét szerencsétlen néhány magyar vidéki lapot tárczaközleményeivel, melyek épp olyan lopottak, mint az a pénz, amitől a család már sokakat megfosztot. Legközelebb a „Nagyvárad“ hozott tőle egy berlini levelet. Ez a levél szóról-szóra ki van véve egy berlini lapból és jólrosszul lefordítva. Természetes, hogy a „Nagyvárad“ szerkesztősége ezt nem tudhatta, hanem épp úgy felült az álhirlapírónak, mint az a bizonyos orsovai vendéglős, aki két havi koszt- és lakáspénzét siratja.

— **Előléptetések a honvédtisztikarban.** A novemberi katonai csillagulásból a sze-

gedi honvédtisztikarnak is jutott. Több tagját léptette elő a legfelsőbb hadur. Dr. Szá-szy István főorvos ezredorvossá, Görbe Samu hadnagy főhadnagygyá, Milasevits tiszthelyettes hadnagygyá és Veöfrees De-zsó hadnagy hadbíró főhadnagy-hadbíróvá avanszirozott.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Sághy Endre szegedi kir. törvényszéki segédtelekkönyvvezetőt ugyanily minőségben a battonyai kir. járosbíróshoz helyezte át.

— **Tüzek.** Ma déli 12 órakor a Tisza-Lajos-köruton Kertész Sándor pékmes-ternél veszélyes kéménytűz támadt, a héten már másodizben, a kerületi kéményseprő hanyagsága miatt. A gyorsan kivonult városi és önkéntes tűzoltóság elejét vette a nagyobb veszedelemnek. — Ugyancsak ma délután háromnegyed 4 órakor pedig alsóvárosban a délibáb-utca 34. sz. a. Barta József gazdálkodó és sertés-hizláló udvarában fölhalmozott sok takarmány között keletkezett tűz. Kigyulladt egy nagy kazal szalma, amit a két tűzoltóság csakhamar eloltott, megmentvén négy kup kukoricz-szárat, egy hambárt teli kukoriczavál és a házat melléképületekkel. A szomszédos udvarok is tele vannak szalmakazlak- és boglyákkal. Tűzrendészeti szabályrendelet jöjjön el a te országot! A nyomban megejtett tűzvizsgálat alkalmával találtatott egy kendő dohány, ami a béres gyereké volt. Valószínűleg pipázásból keletkezett a tűz.

— **Maczonka-hajsza Szegeden.** A szabadkai negyedmilliós lopás egyik főtettese: Maczonka György, nem került még hurokra. Utolsó nyomait ott találták meg, ahol Csonkát elfogták: a szabadkai Bartus-féle zsvány-bujtató korcsmában. Azóta ismét teljesen nyoma veszett. A szegedi rendőrség már régebben figyelmeztetve lett, hogy a szökésben levő Maczonka és a felesége a szabadkai területről a szegedi tanyákra húzódtak át s ott lappauganak valami zsvány-pajtás csősz védszárnyai alatt. Két hét óta tart nagy titokban a Maczonka-hajsza. Egy ízben életjelt adott is magáról a hirhedt szökevény. Ekkor biztosra vették, hogy Maczonka önként fog jelentkezni a bíróságnál. Az azonban elmaradt. Hogy Maczonka és felesége csakugyan a szegedi tanyákon bujkálnak, ez több mint valószínű. Tíz-tizenkét napja történt az az eset, mely azt látszik bizonyítani. Miután a dologból semmi sem lett, előadhatjuk most már azt az érdekes vizitet, amelyben egyik szegedi ügyvéd mintegy kéthétrel ezelőtt részvett. Beállított az ügyvédhez déltájban egy nagyfejű surbankó legény. Csordás, vagy csősz lehetett. Sem a nevét, sem a hivatalát el nem árulva, így szólt az ügyvédhez:

— Vóna egy komoly dologba szavam a tekintetes urral. Azt mondja meg, ha másodmagammal jönnék el az ügyvéd urhoz titokban, elfogadna-e?

— Hogyne? szólt az ügyvéd. Aztán mi járásban volnának?

Az ügyvéd irodája minden panaszosnak nyitva van.

— Az ám, — szól a ficzkó, — de éjfélkor jönnénk! mert akivel jönnék, nappal nem járhat.

— Ugy-e? Aztán miért?

— Ne kérdezze az ur. Csak annyit mondok, hogy abban a szabadkai nagy lopásban.

Az ügyvéd hirtelen közbeszölt:

— Talán Maczonka?

A nagyfejű legény ijedten nézett szét, aztán így felelt:

— Majd megtudja. Hát jöhetünk-e?

Az ügyvéd persze kijelentette, hogy szívesen látja őket éjféltkor is és rábeszélte a legényt, hogy csak jöjjenek be a bíróság-hoz, enyhítő körülményül fog szolgálni Maczonkákra nézve. A legény megígérte, hogy éjféltkor megjelennek.

Az éjféli-visit azonban elmaradt. Szóta a rendőrség folyton kutatja a szegedi tanyákon Maczonkát és feleségét.

— **Bucsuestéty.** A szegedi „Összetartás” tisztviselői egyesület, tegnap este a Feketesásban sikerült bucsuestélyt rendezett Mocsári Béla volt egyesületi igazgató Szegedről történt távozásának alkalmából. A 80 terítékű banketten dr. Vass Pál egyesületi elnök emelt először poharat Mocsári Bélára, kiemelve mindazon személyes előnyöket, melyeknek önzetlen felhasználásával a távozó igazgató a szegedi „Összetartás” tisztviselői egyesület alapításához és felvirágoztatásához hozzájárult. Majd Nagy Zoltán, kir. pü. fogalmazó bucsuzott el a távozó kollegától, mire Mocsári Béla köszönetet mondott a kitüntető jóindulatért, melyben az „Összetartás” tagjai és kollegái részesítették.

— **A szegedi nemzetközi zsebtolvaj elítelve.** A nyáron több ízben volt említés téve lapunkban arról a Bánfi (Bruderman) Samu nevű európaszerte hírhedt zsebtolvajról, aki egyideig Szegeden kávéházat tartott. Bánfi urat, mint akkoriban megirtuk, Lipcsében zsebtolvajlásán érték, s a rövid ideig tartott vizsgálat befejeztével 6 évi fegyházra ítélték. Ha ott leüli büntetését, Bpestre küldik, ahonnan ismét a fegyházba küldik, hogy a „Christiania” nevű hajón elkövetett zsebtolvajlásért reá kiszabott büntetését elszenvedje. E szerint jódarab ideig nem lesz szerencsénk falaink között láthatni jeles földinket, aki egészen sajtáságos módon renommirozza a művelt külföldön a szegedi nevet.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Kovács István szegedi törvényszéki díjnyakot a battonyai kir. járásbírósághoz irnokká nevezte ki.

— **A tolvaj számadása.** Belétek a czellába s a vasrácsra kidugva kérges, reszkető kezét, elkezdett könyörögni a rücsös vén mákvirág Pali:

— Adjanak egy kis krétát.

— Minek az?

— Számadásom van. Husszu idebent a nap, összeadom az életem számadását.

S midőn az őt nevetve benyújtotta a krétát, a vén mákvirág levágta magát a padra és számokat írt.

Reggelre tele volt a czeilla padlója számokkal.

— No Pali, hát hogy esett a számadás? kérdi az őt.

— Nézzen kend ide — röhög a gonosz mákvirág s lekuporodva mutat a számokra: itt van 42 esztendő, ilyen hosszu az életem, itt van az 5-ös szám, ez annyit jelent, hogy öt esztendő koromig voltam becsületes, marad 37 esztendő. Látja kend?

— Látom.

— A tolvaj odébb csuszik:

— No most, itt van a 17. szám, ennyi esztendeig voltam a szabad levegőn... Maradt 20 esztendő.

Apró, beesett szeméit behunyja, amint fölveti a fejét s nagyot röhögve kiált az őre:

— No, most már találja kend ki, hogy hát ez a 20 esztendő hova lett?

Az őt nagyot nézett s ezalatt a tolvaj talpra ugrott, ráverte a kezét a czeilla nedves padlójára:

— Itt is van belőle vagy nyolcz.

Aztán a biztos elé vezették, aki számon kérte tőle, hogy miért lopta el egy szegény kocsisnak a ruháját a pálinkás putikban?

— Sohase loptam én. Tévedésből elvittem. Én nem lopok. Megtéved az ember.

— De kend nagyon gyakran téved...

— Hát már arról nem tehetek.

— Ha így van, hát tévedésből itt marad kend

— Az se baj. Csak tolvajnak ne mondjon. Mondtam, hogy tévedés volt, téved az ember.

S amint fordul az őt előtt, visszanéz s így röhög fel:

— Mer tévedés volt az is, hogy a világra jöttem...

Irodalom.

A magyar Salon novemberi füzeté érdekes tartalommal jelent meg: A füzetet Csáky miniszter arcképe nyitja meg s hozzá szöveget Berzeviczy Albert irt. Még két arckép van a füzetben: Bartók Lajosé, kinek irodalmi érdemeit ifj. Ábrányi Kornél méltatja és Vértesi Arnoldé, kiről Szana Tamás ir. Költeményeket irtak a füzetbe: Temérdek és Bartók Lajos. Acsády Ignác az országos levéltárról közöl tanulmányt, Tábori Róbert pedig érdekes novellát: „Korona és szerelem” cz. alatt. Vonzó olvasmány Justh Zsigmondnak „Sarah Bernhardnál” cz. közleménye. A füzetben csak egy folytatásos közlemény van: Jókai „Csalavér” Regénye. A sikerült illusztrációk közül megemlítjük a Náday Ferenczet különböző szerepekben ábrázoló képeket. A füzetet tarka egyveleg-rovat zárja be.

Színház.

Vereshaju.

V. Margó Czélia utolsóelőtti föllépésével ma a Lukácsy Sándor egyetlen életképes népszínműve került színpadra jó előadásban.

Kétségtelen, hogy a vendégművésznőt tehetsége, vérmérséklete, tanulmányai csaknem kizárólag az operettere utalják. Népszínműi hősnő, akinél nem az ének, hanem a szerep dramaturgikus része a fő, nem neki való.

Szilaj Katája tisztességes, színvonalon álló alakítás, de azt hisszük, művelt izlésével ő maga sem számíthatja színpadi sikerei közé. Magyar nótái, némi kis idegenszerű melékiéktől eltekintve, gyönyörűek voltak.

Kiss Ferkónak (Sajgó András) jobban sikerültek a drámai jelenetei, mint az ének-részek.

Sz. Németh (Veréb Jankó) driszkre-ten, tulzás nélkül, hatással játszott.

Kükemezey Vilma (Zsófi) kis szereből nagyon szereteméltó, bájos epizód-alakot csinált.

Mikei Pusztabirója a hálás szerep ügyes kiaknázása volt, amely soha nem téveszti el hatát.

Sok derűtséget keltett különösen a felsőbb régiókban a Gondáné kissé talán tulgroteszk vén szolgálója.

Siposné, Follinuszné, Angyal Ilus emelték az egész előadás színvonalát.

Csinos két parasztlegény volt Balogh és Csizsér.

Hanem Benedekné (Csinos Julcsa), aki különben egész otthonosan, ügyesen mozog a színpadon, egy végzetes tevedésére kívánjuk figyelmeztetni: az ő nyelves menyecskeje folyton érdes falsettával beszél. Ez a korcsfélhang nagyon közel jár a rikácsoláshoz, amitől pedig saját érdekében célszerű óvakodnia minden valamire való színésznek.

*

Bucsuzó vendég. V. Margó Czélia asszony, a szegedi színház kitűnő vendége holnap abban a szerepben vesz bucsut szegedi közönségtől: melyet ezen a színpadon ő teremtett meg. Minden jel arra mutat, hogy a „Suhancz” holnapi előadásán impozáns zsfult ház fog szives istenhozádot mondani

a kedves vendégnek, a talán nem is távoli viszontlátás biztos reményében.

A „Tik-tak”-dal. A bájos kis dal, mely az Uff királyban valóságos furorét csinált s melyet V. Margó Czélia holnapi bucsu-fellépte alkalmával a Suhancz második felvonásában az izetlen Policzákuplé helyett betétképp ismét elfog énekelni: egy fáról fakadt a Rippel és a Kornevilli harangokkal. A Planquette Robert Komédiás herczegnőjének egyik egyik legbecsesebb számát képezi s mivel igen alkalmas arra, hogy ikertestvére, a híres levéláriának imintájára, közszájra kerüljön, könnyebb hozzáférhetés okáért adjuk a szövegét:

„Tik-tak... Kedvesem várok reád, jöjj már!

Tik-tak... Nem tudok lenni türelmes, ah!

Tik-tak... Jaj, ez az óra be lasan jár

Annak, aki szerelmes.

Siess jobban, siess kis óra, szaporán, kicsi óra!

Siess jobban, ah ketyegj gyorsan, mint a szívem.

Tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak... lassu a mutatója,

Pedig jöttét olyan nehezen lesem... ah!

Tik-tak... kedvesem várok reád, jöjj már!

Tik-tak... Nem tudok lenni türelmes, ah!

Tik-tak... Jaj, ez az óra be lassan jár

Annak, aki szerelmes.

Fogy a türelem, érte epednem

Éjjeli csendben mi izgató!

Érte epednem éjjeli csendben, ah!

Nincs abban jó!

Hétfőn, 1888. évi október hó 29-én

Évadberlet 31. szám.

Haviberlet szünet.

Margó Czélia utolsó vendégjátékával

SUHANCZ.

Uj operette 3 felvonásban. Bayar és Vanderbuck után megzenésítette Kouti J.

Személyek:

Meinerné Eliz, Józsi,	Gondáné Kövesi R. Margó Czélia	Bizot, Morin, Emil,	Sz. Németh Kiss Ferkó Hunfi Imre
-----------------------------	--------------------------------------	---------------------------	--

Kezdeté 7 órakor.

Az Alföldről.

— **Hazafiság pénzért.** Furcsa esetet irnak Uj-Szent-Annáról, mely október 6-án játszódott le. Az ottani róm. kath. plébánost küldöttségileg felkérték a hívők, hogy a róm. kath. templomban a magyar nemzet gyász-empléknapján, október 6-án misét tartson, hogy évenként egyszer alkalmuk nyiljék a hiveknek az aradi 13 vértanu lelki-üdvéért egy közös imát elmondani. A mise ugyan megtartatott de a „hazafias” plébános e mise megtartásáért hét forintot követelt, mely összeget a hivek megbotránkozása között, közadakozás útján összegyűjtötték, hogy a plébánosnak kifizessék követelését. Ki hinné el, hogy ma a hazafias derék róm. kath. plébánosok között egy „ilyen ember” is létezik, aki a nemzeti kegyeletből „gscheftet” szokott üzni.

Felölös szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SANDOR.

Nyilttér.

Üzlethelyiség változtatás.

Krausz B. szegedi szállító cég üzlethelyiségeit f. évi november hó 1-én a Tisza-Lajos körut és Polgár-utcza sarkán levő **67. számú házba** a polgári leányiskolával szembe — helyezi át.

A petrozsényi kőszénbányák
szegedi főügynöksége

ajánlja 626

elismert, legkitünőbb minőségű

szénnemeit.

A szegedi légszeszgyári

KOAKS (pirszén)

egyedüli elárúsítása, továbbá mindennemű

**tüzifa, vágottfa,
fa-szén és kovács-szén**

NAGY RAKTÁRA

Melchner József,

Tisza Lajos körút felső végén.

394/1888.

764

Hirdetés.

Értesítjük az érdekelteket, hogy a zsidó hitközség által leányiskola építése céljából 1883-ban kibocsátott **50 frtos kötvényekből** a megállapított terv szerint f. 1888. évi november 1-től visszaváltás alá kerülnek a következő számú kisorsolt kötvények: 9., 11., 13., 35., 37., 38., 65., 82., 137., 157., 173., 178., 187., 239., 257., 269., 304., 324., 348., 373., 374., 377.

Ugyancsak f. évi november 1-től kezdve beváltatnak az iskolaépítési kötvényeknek 1888. évi szelvényei. Ezeknek értékét a tulajdonosok kultuszadófizetéseikbe betudhatják vagy készpénzül fölvehetik.

Szegeden, 1888. október 28.

A szegedi zsidó hitközség
előljárósága.

213/888. kgy. sz.

757

Hirdetés.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottsága 1888-ik évi október hó 24-én tartott rendszerinti közgyűlésében 213. kgy. sz. alatt hozott határozattal közrendészeti szabályrendeletet alkotott, ezen szabályrendelet az 1886. 21. t.-cz. 8. §. értelmében a hirdetést illetőleg a hirdalokban lett közlést követő 30 nap alatt a m. kir. belügyminiszteriumhoz felebbezhető.

Szegeden, Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1888. évi október hó 24-én tartott rendszerinti közgyűléséből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

TELEFON-ÁLLOMÁS.

Alulírottak van szerencsége a n. é. közönséggel tudatni, miszerint a beköszöntő időnyre raktárát dusan felszerelte mindennemű

öl- és vágott-fával,

továbbá

POROSZ, ORAVICZAI, PETROZSÉNYI,

valamint

 salgó-tarjáni
szenekkel.

Kapható végre a legjobb minőségű **légszesz-koaks**, (pirszén), **kovácsszén** és **I. rostált faszén** a legjutányosabb árak mellett.

Megrendelések **telefon utján** is eszközölhetők és mindenkor pontosan teljesíttetnek.

744

Milkó Henrik,

a Tisza-Lajos körút alsó végén.

HIRDETMEÉNY.

A vagyonbukott „Szegedi általános takarékpénztár“ id. csődválasztmányának határozata alapján közhirrre teszem a következőket:

1. Az ideiglenes csődválasztmány a folyó ügyekre való tekintetből a takarékpénztár üzleti helyiségében ünnep- és vasárnapok kivételével naponta ülést tart, d. e. 11—12 óráig, mely idő alatt a szükséges felvilágosítások megadása végett mindkét tömeggondnok ott fog tartózkodni.

2. A takarékpénztár üzleti helyisége f. évi decz. 1-től fogva bérbe adatik. Akik vagy az egész üzleti helyiséget, vagy annak valamely részét bérbe venni óhajtják: eziránt ajánlataikat vagy nálam, vagy a helyettes tömeggondnoknál f. évi november hó 15-ig szóval vagy írásban jelentsék be.

3. A takarékpénztári helyiségben levő üzleti fölszerelvények a tűzmentes szekrényekkel együtt eladatni határozatván, fölkéretnek a venni szándékozók, hogy ajánlataikat borítékban lepecsételve ugyancsak f. évi november 15-ig hozzám benyújtani sziveskedjenek.

Szeged, 1888. okt. 26.

A vb. „Szegedi általános takarékpénztár“
csődtömeggondnoka.